

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟΣ Θ' ΣΑΒΒΑΤΟΝ 30 ΜΑΪΟΥ 1931 ΔΡΙΘ. 22

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Όδνηγία περί τῶν πρὸς τὸ Κεντρικὸν
Συμβούλιον ἀναφορῶν.

Αριθ.] Πρωτ. 3788 Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1931
] Ἐγκυκλ. 35

Πρὸς τὰ Τοπικὰ Συμβούλια Ο. Α. Ε. Π.

Ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε διαβιβαζομένων ἐγγράφων καὶ ἀναφορῶν τῶν καθ' ὑμᾶς Ἱ. Μονῶν ἢ τρίτων παρελήθησαν ἐπι δὲν ἀναγράφεται πάντοτε ἢ ἐπ' αὐτῶν ὑμετέρα γνώμη ἐπὶ τῆς ὁποίας κυρίως θέλομεν ἀσισθῆ ἕπως ἀποφασίσωμεν σχετικῶς.

Παρακαλοῦμεν συνεπῶς ὅπως μεριμνήσητε ἵνα αἱ ἀπὸ τῶν Ἱ. Μονῶν ὑποβαλλόμεναι ἀναφοραὶ ὧσιν ἐμπεριστατωμέναι, σαφεῖς καὶ ἀκριβεῖς, περιλαμβάνουσαι ἄλλῃς τὸ ἱστορικὸν τῶν ὑποθέσεων εἰς ἃς αὐταὶ ἀναφέρονται. Αἱ ἐν λόγῳ ἀναφοραὶ δεόν νὰ εἰσάγωνται πρὸς τὴν ἀρχὴν εἰς τὸ καθ' ὑμᾶς Τοπικὸν Συμβούλιον ἀπόφασμα δὲ τῶν πρακτικῶν ἐμφανίον τὴν γνώμην τοῦ ὑφ' ὑμῶν Συμβουλίου παρακαλοῦμεν ὅπως διαβιβάζητε πρὸς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον θὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπαντᾷ τὰ στοιχεῖα ὅπως λάβῃ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν. Ἰδιαιτέρως ἐπιστῶμεν τὴν ὑμετέραν προσοχὴν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως, ὡς ἀνάγκη ζητεῖται ἢ ὑμετέρα ἔγκρισις ἐπιγενομένων δημοπρασιῶν μισθώσεων ἢ ἐκποιήσεως ἐπιπέδων, πληροφορητῆ ἡμᾶς περὶ τῶν ποσῶν εἰς ἃ πηλθον αἱ ἐν λόγῳ μισθώσεις ἢ ἐκποιήσεις κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ὡς καὶ περὶ τῶν λόγων, εἰς οὓς θὰ ἀντιβλησῶνται αἱ τυχὸν ἐπερχόμεναι διὰ τῆς νέας δημοπρασίας ἀξιομειώσεις τῶν ποσῶν τούτων.

Παρακαλοῦμεν, ὅπως τηρηθῶσιν εἰς τὸ μέλλον ἀπαγορεύτως αἱ ὡς ἄνω διατυπώσεις πρὸς ἀποφυγὴν ἀλλογραφίας καὶ ἀναποφεύκτων καθυστερημάτων, αἵτινες θὰ ἐλάμβανον χώραν εἰς τὴν περίπτωσιν ἀποφασιστικῶν ἀπαιτήτων στοιχείων δὲν θὰ εἰμεθα ὀφείοντες νὰ λάβωμεν ἄμεσον ἀπόφασιν ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν ζητεῖται τὴν ὑμετέραν ἀπόφασιν.

Ο Πρόεδρος τοῦ Ο. Α. Ε. Π.
ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
Ὁ Ἐντεταλμένος Σύμβουλος
Σ. Γρηγορίου

ΑΙ ΕΝ ΛΑΜΠΕΘ ΤΟΥ 1930 ΕΝΩΤΙΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΝΩΝ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Γ'. Αἱ δογματικαὶ δυσκολίαι. [5]

Ἄλλ' εἶνε ἀληθές, ὅτι παρ' ἡμῖν τοῖς ὀρθοδόξοις ἀπ' αὐτῆς τῆς πολιᾶς ἀρχαιότητος τὰ πέντε μυστήρια εἶνε μόνον συνήθειαι; Οἱ ἀγγλικανοί, οἰοῦνται ἀναπτύσσοντες ἐξ ἀφορμῆς τῆς περὶ χειροτονίας συζητήσεως τὴν ἔννοιαν τοῦ μυστηρίου παρ' αὐτοῖς, λέγουσι τὰ ἐξῆς: «ἡ λέξις sacrament χρησιμοποιεῖται ἐν τῇ ἀγγλικανικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν εἰδικῇ ἐννοίᾳ ἐπὶ τῶν μεγάλων μυστηρίων, τοῦ Βαπτίσματος καὶ τῆς Θ. Εὐχαριστίας. Ἄν ὅμως ὑπὸ τὸ μυστήριον ἐννοητῆται τὸ ἔξωτερικὸν ὄρατον σημεῖον παρεχομένης πνευματικῆς δωρεᾶς, ἢ χειροτονία δύναται νὰ θεωρηθῆ μυστήριον ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ» (Πάνταινος σελ. 624). Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι οὐδεμίαν διάκρισιν μεταξὺ τῶν ἐπτὰ μυστηρίων κάμνομεν, καὶ ὀρίζομεν ὅλα ὁμοῦ ὡς θεοουσιτάτους τελετὰς ἐμφανούσας ἅμα καὶ πραγματικῶς μεταδιδούσας τὴν ἀόρατον χάριν, εἰδικῆν εἰς ἕκαστον μυστήριον, ἀναλόγως τοῦ σκοποῦ δι' ὃν τοῦτο τελεῖται, διακρίνομεν δὲ ταῦτα ἀπὸ τὰς μυστηριοειδεῖς τελετὰς, τὰς ὁποίας ἀνωτέρω συνηθείας ἀπεκάλεσαν οἱ ἀγγλικανοί. Τὸν ἀριθμὸν τῶν μυστηρίων ἢ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ὥρισεν εἰς ἐπτὰ μόλις κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα, ὡς οὐκ ὀρθῶς νομίζουσιν οἱ ἀγγλικανοί, ἀλλ' ἀνέκαθεν καὶ γνωρίζει καὶ τελεῖ ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν τῆς καὶ θεωρεῖ ἀπαραίτητα ἐπτὰ μυστήρια, μόνον δὲ καθάρισις ταῦτα εἰς ἐπτὰ, ὅταν ἐκ τῆς ἀμφισβητήσεως τῶν προτεστάντων δόδῃ ἢ περιστασις. Ὅτι ἀνέκαθεν ἢ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐπίστευσεν ὅτι εἶνε ἐπτὰ τὰ μυστήρια (οὔτε ὀλιγώτερα, οὔτε περισσότερα) φαίνονται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι συμφωνοῦσιν ὡς πρὸς τοῦτο με αὐτῆν καὶ οἱ κατὰ τὸν 5ον αἰῶνα χωρισθέντες ἀπ' αὐτῆς μονοφυσίται καὶ νεστοριανοί, καὶ οἱ ρωμαιοκαθολικοί, καὶ εἰς τὰ εὐχολόγια δὲ ὅλων τῶν αἰώνων ἐπτὰ ἀναφέρονται τὰ μυστήρια. Μόνον εἰς τὰ μυστήρια

1. Τόσον μικρὰν ἰδέαν ἔχουν οἱ ἀγγλικανοὶ διὰ τὸ μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης ὡς μυστηρίου, ὥστε εἰς τὸ συνέδριον τοῦ Λάμπεθ τοῦ 1920 ὁμιλοῦντες περὶ τῆς πνευματικῆς ἀξίας «τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωμάτων τῶν ὁμολογιῶν ἐκείνων αἵτινες δὲν ἔχουσι τὸν ἐπισκοπικὸν βαθμὸν» βεβαιοῦσιν ὅτι δὲν ἀμφισβητοῦσι μὲν τὴν «πνευματικὴν ὑπόστασιν» τῶν ἀξιωμάτων τούτων, προσθέτουσι δὲ τὰ ἐξῆς λίαν χαρακτηριστικά: «τοὐναντίον εὐγνωμόνως ἀναγνωρίζομεν, ὅτι τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα αὐτῶν προδήλως ἔχουσιν εὐλογηθῆ καὶ υἰοθετηθῆ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ὡς ἀποτελεσματικὰ μέσα χάριτος». Τὰ ἀνωτέρω ὁ Ἐπίσκοπος Γκλουστερ παρουσιάζει ὡς γνώμην τῆς ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας οὕσαν ἐν ἐνεργείᾳ μέχρι σήμερον ἐν αὐτῇ. (Πάνταινος τοῦ 1930, σελ. 625, 626).

του Βαπτίσματος και της Θ. Ευχαριστίας πάντοτε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδόθη ἰδιαίτερα προσοχή, εἴτε διότι περὶ αὐτῶν ρητῶς εἶπεν ὁ Κύριος ὅτι ἄνευ τούτων εἶνε ἀνεπίτευκτος ἢ ἐν Χριστῷ σωτηρία (Μάρκ. 16, 16· Ἰωάν. 6, 53—56), εἴτε διότι ταῦτα εἶνε γενικώτερα, περιλαμβάνουσι δὲ καὶ ἀναπληρωθῆναι ἐν ἀνάγκῃ καὶ τινα ἐκ τῶν λοιπῶν μυστηρίων.

4) Εἰς τὸν ΙΑ. ὄρον τοῦ λόγου ὅπως περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς Θ. Ευχαριστίας οἱ Ἀγγλικανοὶ προσπαθοῦσι δι' ὅσον ἐν «τοῖς ὅροις μυστηριακῆς κοινωνίας» λέγουσιν νὰ μὴ καθορίσῃ καὶ αὐτὴ σαφῶς καὶ ἀπεριστρόφως τὴν γνώμην τῆς Ἐκκλησίας τῶν περὶ τοῦ τρόπου τῆς κατ' αὐτὴν παρουσίας τοῦ Χριστοῦ· τοῦτο διότι ἡ σχετικὴ δοξασία τῶν εἶνε καὶ πάλιν προτεσεανίζουσα, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν περὶ Θ. Ευχαριστίας συζητήσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Λάμπει, ὅπου ἀναγνωρίζεται μὲν, ὅτι «τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἀληθῶς καὶ ὄντως μεταλαμβάνουσιν οἱ πιστοὶ ἐν τῷ Κυριακῷ δείπνῳ», ἀλλὰ ὁ τρόπος τῆς μεταλήψεως, ὡς ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ 28. ἄρθρου ἐξάγεται, εἶνε ὅτι «τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ δίδεται,λαμβάνεται καὶ ἐσθίεται ἐν τῷ Δείπνῳ μόνον κατὰ τρόπον οὐράνιον καὶ πνευματικόν» (Πάνταινος σ. 636· ὄρα καὶ σελ. 644). Μήπως καὶ οἱ λουθηρανοὶ δὲν παραδέχονται ὅτι ἐν τῇ Θ. Ευχαριστίᾳ μεταλαμβάνουσιν «ἀληθῶς καὶ ὄντως» τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Χριστοῦ; Ἄλλ' ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν λουθηρανῶν καὶ τῶν ὀρθοδόξων εἶνε ὅτι, ἐνῶ οἱ τελευταῖοι παραδέχονται ὅτι αὐτοὶ οὗτος ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος μετὰ τὴν εὐλογίαν μεταβάλλεται, μεταποιεῖται, μεταστοιχειοῦται, μεταρρυθμίζεται, μετουσιοῦται εἰς αὐτὸ τὸ ἀληθὲς σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν, οἱ λουθηρανοὶ παραδέχονται ὅτι παριστάται μὲν ὁ Χριστὸς κατὰ τὴν Θ. Ευχαριστίαν, ἀλλ' ἐν τῷ ἄρτῳ, ὑπὸ τὸν ἄρτον, σὺν τῷ ἄρτῳ μεταδίδεται τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου· ἢ ἐν τῇ μεταλήψει δηλ. παρουσία αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δὲν εἶνε μετουσίωσις, ἀλλὰ παρουσία πραγματικῆ, ἢτοι ἰποστατικῆ, οὐχὶ ἀπλῶς δυναμικῆ, ὅν τρόπον καὶ ἐν τῇ ὑποστατικῇ τῶν δύο φύσεων τοῦ Κυρίου ἐνώσει (Ἀνδρούτσου Συμβολ. σελ. 286). Οἱ ἄγγλικανοὶ θὰ συνεφώνουν πλήρως μετὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐὰν παρεδέχοντο καὶ τὴν μετουσίωσιν, ἢ ὅποια, ὅσον καὶ ἂν εἶνε νεωτέρα καὶ προσελεύσεως ρωμαϊκῆς ὡς λέξις, εἶνε ὅμως ὡς ἐννοια καὶ δοξασία πολὺ ἀρχαία ἐν τῇ ὀρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ ἐκφραζομένη πλήρως διὰ τῶν παρὰ τοῖς λειτουργικοῖς πατράσι τῆς Ἐκκλησίας ἀπαντωμένων λέξεων «μεταβάλλεσθαι, μεταστοιχειοῦσθαι, μεταποιεῖσθαι, μεταρρυθμίζεσθαι»· ὅτι δὲ ἀπ' αὐτῆς τῆς συστάσεως τῆς ἢ ὅλη Ἐκκλησία ἐπίστευεν εἰς τὴν δοξασίαν τῆς μετουσίωσεως, φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία καὶ οἱ μονοφυσίται καὶ οἱ νεστοριανοὶ συμφωνοῦσι καὶ ἐν τούτῳ μετὰ τῶν ὀρθοδόξων.

Καὶ 5) εἰς τὸν ΙΓ. ὄρον τοῦ λόγου ὄντως περὶ τῶν ἱερῶν εἰκόνων οἱ ἄγγλικανοὶ ἐνώ δηλοῦσιν ὅτι συμφωνοῦσι πρὸς τὰ ἐν τῇ ἐν Νικαίᾳ Ζ' οἰκουμηνικῇ συνόδῳ ὀρισθέντα καὶ παραδέχονται συμφῶνως, ὡς διαβεβαίουσι, πρὸς αὐτὴν 1) ὅτι ἡ εἰκονικὴ ἀναζωγράφισις «τῇ ἱστορίᾳ τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγ-

ματος συνάδει πρὸς πίστῳσιν τῆς ἀληθινῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐνανθρωπήσεως καὶ εἰς ὁμοίαν λυσιτέλει ἡμῖν χρησιμεύει» καὶ 2) ὅτι «ἡ λατρεία πρόκειται μὴ τῇ θεῷ φύσει», προαιτέρῳ δὲ παραδέχονται ὅτι «αἱ στρογγυλόγλυφοι εἰκόνας, ἢτοι τὰ ἀγάλματα τῆς δυτικῆς Ἐκκλησίας, δὲν εἶνε ἀποκρουστέα, συμφῶνως πάντοτε πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ζ. οἰκουμηνικῆς Συνόδου, ἐν τοῖσι δὲν δυσκολεύεται τις προσέξῃ ὅτι καὶ ἐν τῷ κερφαλίῳ τούτῳ οἱ ἄγγλικανοὶ κλίνουσι μᾶλλον πρὸς τοὺς προτεστάντας Διότι ἐνώ ἡ Ζ. οἰκουμηνικὴ σύνοδος διδάσκει ὅτι ὀφείλομεν νὰ χρησιμοποιώμεν ἐν τοῖς ναοῖς καὶ ἐν τῇ κατ' ἰδίαν λατρίᾳ εἰκόνας οὐ μόνον τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων καὶ νὰ προσκυνώμεν αὐτάς—καθὼς καὶ τὰ ἄγια λείψανα καὶ τὸν σταυρὸν καὶ τὰ ἱερά σκεύη καὶ τὰ νεκρήματα—οὐχὶ λατρευτικῶς, ἀλλὰ τιμητικῶς, καὶ νὰ σεβώμεθα καὶ νὰ ἀσπασώμεθα αὐτάς καὶ νὰ τιμῶμεν αὐτάς καὶ νὰ ἀνάσκωμεν φῶτα πρὸ αὐτῶν τὴν δὲ τιμὴν ταύτην καὶ τὸν σεβασμὸν διδασκόμεθα νὰ ἀπονεύωμεν οὐχὶ εἰς τὰς εἰκόνας αὐτάς, ἀλλ' εἰς τὸ πρωτότυπον, τὸ ὅποιον ἐν αὐτῇ εἰκονίζεται, ἄγγλικανοὶ ὅλα τὰ ἄλλα τοῦ ὄρου τῆς Ζ. οἰκουμηνικῆς συνόδου παρασιωπῶντες, ἀρκοῦνται νὰ δηλώσωσιν ἐν τῷ ΙΓ. ὄρῳ, ὅτι μόνον ἀπλῶς τιμῶσι τὰ εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἱεραγίου αὐτοῦ βίου οὐχὶ δὲ καὶ τὰς εἰκόνας τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων, καὶ τοῦτο ἄνευ προσκυνήσεως καὶ ἀσπασμοῦ τῶν εἰκόνων καὶ ἄνευ θυμολογίας καὶ προσκομισεως φώτων.

Καὶ ἔξω ὅμως τῶν «ὄρων μυστηριακῆς ἐπικοινωνίας» ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τῆς «περιλήψεως τῶν συζητήσεων» κοινῇ ἐπιτροπῇ ἐξ ὀρθοδόξων καὶ ἄγγλικανῶν θὰ εἴρη σπουδαιότητας δογματικῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξου καὶ ἄγγλικανικῆς, αἵτινες θὰ δυσκολεύωσι τὴν ἔνωσιν· ὁ τοιαύτας σημειοῦμεν ἐσταῦθα τὰς ἐξῆς δύο κυριώτερας, ἢτοι 1) τὴν περὶ ἀπολύτου προορισμοῦ καλβινικὴν διδασκαλίαν τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 17. καὶ 18 τῆς ἄγγλικανικῆς ὁμολογίας καὶ 2) τὴν προτεστάντικὴν ὡσαύτως διδασκαλίαν τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 ἀναφερθεῖσάν, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος δικαιούται διὰ μονῆς πίστεως, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τῶν ἔργων. Θὰ εἶνε μικροῦ ἀρτίου καὶ ἢ ἐκ τῶν διαφορῶν τούτων προκύψουσα διὰ τὴν ἐπιτροπὴν δυσκολία, ἔξω τῶν «ὄρων μυστηριακῆς ἐπικοινωνίας»;

Ἐπάρχουσι καὶ ἄλλαι ἡτινος σημασίας διαφοραὶ εἶνε δὲ αἱ ἐξῆς: 1) ὅτι παρὰ τοῖς ἄγγλικανοῖς ἐπιτιμῶνται αἱ μνήμαι τῶν ἁγίων ὡς ἐκλεκτῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς φίλων τοῦ Θεοῦ, ὅν τὰ μὲν εἰς πίστει προσκίθενται εἰς μνήμην τοῖς πιστοῖς, ἐπιτίμῃ δὲ ἢ ὑπὲρ ἡμῶν προσβέβη παρὰ τοῦ Θεοῦ. 2) Ὅτι λειτουργίαι παρὰ τοῖς ἄγγλικανοῖς ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων δὲν γίνονται ὡς παρὰ τῶν ὀρθοδόξων. Ἐκκλησίᾳ, διὰ τῶν ὁμοίων λειτουργιῶν πιστευόμεν οἱ ὀρθόδοξοι ὅτι ἐξέλθουσι ὁ Θεὸς εἰς τὴν εἰκόνα καὶ τὰς εἰκόνας ἐκείνων ὑπὲρ ὧν ἡ ἀνάμνησις ἐπιτίμῃ προσφέρεται. 3) ὅτι κατηργήθη παρὰ τὸν

1. Ἡ δογματικὴ αὕτη διαφορὰ ἐπασσεν ὀμοσπότητα

ἄγγλικανούς ὁ πρὸ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος ἐξορισμὸς τῶν δαιμόνων θεωρηθεὶς παρ' αὐτῶν ὡς συνήθεια δεισιδαιμονική, ἐνῶ κατὰ τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἶνε ἀπαραίτητον νὰ προηγηθῇ τοῦ βαπτίσματος ἡ τοῦ βαπτιζομένου ἀποταγὴ ἀπὸ τοῦ διαβόλου καὶ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ ἡ μετὰ τοῦ Χριστοῦ σύνταξις αὐτοῦ· 4) ὅτι κατηγορήθη ὡσούτως παρὰ τοῖς ἄγγλικανοῖς τὸ μυστήριον τοῦ ἁγίου Χρίσματος, ἐνῶ παρ' ἡμῖν τοῖς ὀρθοδόξοις εἶνε ἀπαραίτητον, καθ' ὅσον παρ' αὐτῶν τῶν Ἀποστόλων παρελάβομεν τοῦτο καὶ πιστεύομεν ὅτι δι' αὐτοῦ μεταδίδεται εἰς τὸν βαπτισθέντα τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ καὶ φωτισμὸν καὶ ἀνάπτυξιν ἐν τῇ νέᾳ χριστιανικῇ αὐτοῦ ζωῇ καὶ 5) ὅτι οἱ ἄγγλικανοὶ καὶ τὸ μυστήριον τοῦ ἁγίου Εὐχλαίου θεωροῦσαν ἄπλην μόνον εὐσεβῆ συνήθειαν, ἐνῶ ἡμεῖς παρελάβομεν αὐτὸ παρὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ πιστεύομεν περὶ αὐτοῦ ὅτι συμβάλλει μεγάλως εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν πιστῶν. Εἶνε μικρᾶς σημασίας καὶ αἰ διαφορὰ αὗται; Καὶ δὲν θὰ παρουσιάσωσιν ἄρα γὰρ καὶ αὗται δυσκολίας κατὰ τὴν πρὸς ἐνωσιν συζήτησιν;

(Συνεχίζεται)

† Ο ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

ὠφίσταται ἀφ' ὅτου ἐν τῇ «περιλήψει τῶν συζητήσεων» (ἄρθρον 11) διεπιστώθη ὅτι παρὰ τοῖς ἄγγλικανοῖς ἡ θεία Εὐχαριστία ὡς θυσία προσφέρεται καὶ ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ζώντων καὶ τεθνεώτων.

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ Ο ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ

Η ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

2. Τὸ παράδειγμα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας
Ἐπόμενοι τῷ παραδείγματι τῶν Ἀποστόλων οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας πάντοτε διὰ τῆς ἁγίας Γραφῆς κατοχύρωνον τοὺς λόγους των, πρὸς δὲ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς σειρὰν ὁμιλιῶν ἀπήγγελλον, συστηματικῶς αὐτὴν πρὸς τὸν λαὸν ἐρμηνεύοντες. Παρελάβομεν τοὺς κατηγουμένους ἡ Ἐκκλησία καὶ διὰ γραφικῶν ἀναγνωσμάτων καὶ δι' ὁμιλιῶν κατηχητικῶν καθωδήγησιν αὐτοὺς εἰς τὴν πίστιν. Οὕτως ὁ Κύριλλος Ἱεροσολύμων, ὁ μέγας κατηχητής, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ βαπτίσματος τῶν κατηχηθέντων κατὰ τὴν ἁγίαν τοῦ Πάσχα ἡμέραν, ὁμιλιῶν πρὸς αὐτοὺς λέγει, ὅτι εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, δηλ. τῆς Δευτέρας τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος, θ' ἀκούσουν ἄλλας κατηχήσεις, εἰς τὸν ἅγιον τῆς Ἀναστάσεως εἰσερχόμενοι τόπον μετὰ τὴν σύναξιν, ἐν αἷς ἐμβριθῶς περὶ ἐκάστου τῶν γεγενημένων θὰ διδασχθοῦν τὰς αἰτίας μετ' ἀποδείξεων ἐκ τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης.

Ἄλλὰ καὶ γενικῶς δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι οὐδεὶς λόγος ἀπηγγέλθη ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας χωρὶς θεμέλιον τῆς πίστεως αὐτῶν νὰ ἀπο-

δεικνύεται ἡ ἁγία Γραφή, εἰδικῶς δὲ δυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν παραδείγματα λόγων εἰς τοὺς ὁποίους τόση εἶναι ἡ πληθὺς τῶν γραφικῶν χωρίων, ὥστε πρὸς στιγμὴν ὡς γραφικὰ ἀποσπάσματα δύνανται νὰ θεωρηθῶσι.

Μόνον βαθὺς τῆς Γραφῆς μελετητής, καὶ κατ' ἐκείνους μάλιστα τοὺς χρόνους, δὲν αἰσθάνεται δυσκαλίαν ν' ἀναφέρῃ ὑπερπεντήκοντα ὀνομασίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ καὶ νὰ προσθέσῃ «φρίττω τὸν πλοῦτον ἐνοῶν τῶν κλήσεων καὶ καθ' ὅσον ὀνομάτων ἀναισχυνοῦσιν οἱ τῷ πνεύματι ἀντιπίπτοντες». Οἱ θεολογικοὶ λόγοι Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ οἱ κατὰ Εὐνομίου εἶναι ἀρίστη ἐκθεσις τῆς περὶ Θεοῦ χριστιανικῆς διδασκαλίας. ἔστηρικτὴ ἐπὶ τῆς ἁγίας Γραφῆς, δι' οὗ καὶ δικαίως ἀπεδόθη αὐτῷ τὸ προσώνυμον «θεολόγος». Ἄλλὰ διὰ τῆς Γραφῆς καὶ ὁ Μ. Βασίλειος ταπεινώνει τὸν Μόδεστον καὶ οἱ ἐν Συνόδοις συνελθόντες Πατέρες τρόπαια κατάγουν ἐναντίον τῶν αἰρέσεων. Διὰ γραφικῶν ἐπιχειρημάτων καταστολίζει τὸν λόγον, ὃν ἠτοίμασε διὰ τοῦ Φλαβιανοῦ ὑπὲρ τῆς Ἀντιοχείας πρὸς τὸν Μ. Θεοδοσίον ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης καὶ ἐπιτυγχάνει οὕτω τὴν σωτηρίαν τῶν «Συριάδων Ἀθηνῶν». Διὰ γραφικῶν χωρίων ὁ αὐτὸς ἀποδεικνύει τῶν ἀνθρώπινων τὴν ματαιότητα πρὸς τὸν Εὐτρόπιον καὶ τὸν λαὸν του καὶ ἀπαντῶν πρὸς τοὺς κατηγόρους του κοιμίζει τὸ πένθος τοῦ λαοῦ «ὅτε ἀπῆει ἐν τῇ ἔξορίᾳ». «Πολλὰ ὄρω τὰ κύματα, ἀναφώνει, καὶ χαλεπὸν τὸ κλυδώνιον καὶ δόρατα παρεσκευασμένα· κἀγὼ ὡς κυβερνήτης ἐν μεγάλῳ κλυδωνί, καθέξομαι ἐπὶ τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου, ἦγουν ἐπὶ τὴν Παλαιὰν καὶ Νέαν Διαθήκην, καὶ ταῖς κόπαις ἀποδοῦμαι τὴν ζάλην· οὐ ταῖς κόπαις ταῖς ξυλίταις, ἀλλὰ τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ τοῦ Δεσπότου τὴν ζάλην εἰς εἰρήνην μεταστρέφω» Καὶ ὄντως διὰ τῆς ἁγίας Γραφῆς τὴν Ἐκκλησίαν «γαλήνη βαθεῖα αὐτὴν διασώζει, τῶν πνευμάτων τὰς πονηρίας ταραξαι αὐτῶν τοῖς αἰρετικοῖς λόγοις μὴ δυναμένων», κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΤΑΝΑΣ
Καθηγητής

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Σύγχυσις.

Τὰ ἐπάλληλα ἐκ Λονδίνου κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τηλεγραφήματα περὶ ἀπροσδοκίτου ἐπιπλοκῆς τοῦ ζητήματος τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξου καὶ ἀγγλικανικῆς ἐξ ἀφορμῆς τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἐσχάτως δημοσιευθέντος βιβλίου τοῦ διαπρεποῦς προΐστα-

μένου τοῦ ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρωτεύουσῃ ἑλληνικοῦ ναοῦ Μ. Ἀρχιμ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου ἐγέννησαν ἐν ἡμῖν τὴν σκέψιν ὅτι οἱ ἀγγλικανοὶ θὰ εὐρέθησαν πρὸ ἀποκαλύψεων ἀγνώστων τέως αὐτοῖς πραγμάτων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἦσαν καλῶς πεπληροφορημένοι. Διότι, ἄλλως, ὁ ταραχος τῶν ἐν Λονδίῳ ἀπέβαινε ἀνεξήγητος ἐφ' ὅσον τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον οὐδὲ νύξιν περιέχει περὶ τῆς ὑπὸ διαπραγματεύσειν ἐν ὤψει, ἀπλῶς δ' ἐν τῷ τελευταίῳ του κεφαλαίῳ ἐκθέτει κατὰ τὰς κυριωτάτας τῆς γραμμᾶς τὴν θεμελιωδὴ διδασκαλίαν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, τὸ ὅλον δὲ βιβλίον, τιτλοφορούμενον «Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία» (The Orthodox Church), ἐγράφη χάριν τῶν ἐν τῇ Μεγ. Βρετανίᾳ ἀγγλοφώνων ὀρθοδόξων. Αἱ νεώτεραι εἰδήσεις ἐδικαίωσαν τὴν ἡμετέραν ὑπόνοιαν. Διότι ἢ τόσον βαθεῖα συγκίνησις τῶν ἀγγλικανικῶν κύκλων προήλθεν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου ἀναφέρει ἐν τῷ προσημειωθέντι κεφαλαίῳ ὅτι πηγαὶ τῆς θείας ἀποκαλύψεως εἶνε ἡ ἁγία Γραφή καὶ ἡ ἱερὰ Παράδοσις, ἣν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δέχεται ἰσοκύρον πρὸς τὴν ἁγ. Γραφήν. Ἡ ἀλήθεια αὕτη περὶ τῆς ὀρθοδόξου διδασκαλίας τοσοῦτο ἐσκανδαλίσε τοὺς ἀγγλικανούς, ὥστε ἡ συγκίνησις των νὰ τηλεγραφηθῇ ἐκεῖθεν, καὶ δὴ ἐπανειλημμένως, ὡς ἀπρόοπτον πρὸς τὴν νομιζομένην ὡς εὐδοκίμως ἐνωσιν κώλυμα, θέτον ἐν ἀμφιβόλῳ τὸ ὅλον ζήτημα τῆς ἐνώσεως. Ἄλλ' ἐὰν ὁ πρόεδρος τῆς ἀγγλικανικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς μετὰ τῆς ὀρθοδόξου ἐπιτροπῆς ἐν Λονδίῳ συζητήσεις τοῦ παρελθόντος ἔτους σεβ. ἐπίσκοπος Gloucester ἐτερομάτισε τότε αὐτὰς ἀδιαφώτιστος περὶ τῆς πρωτίστης ἀφετηρίας καὶ βάσεως πάσης συζητήσεως περὶ χριστιανικῆς πίστεως, ἢ ἐὰν δὲν ἔχη σαφεῖς ἐν γένει περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως γνώσεις, ὡς καὶ ἄλλοτε τὸ ἀπέδειξε, ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ἐπιτροπὴ ὁ πάντων ἀκαταλληλότερος πρὸς συζητήσεις τοιαύτας, ἢ ὅτι ἀποτελεῖ τὸν κύριον ἐκπρόσωπον τοῦ ἀγγλικανισμοῦ ἢ τὸν μέσον του τύπον. Τὸ συμπέρασμα προκύπτει ἀφ' ἑαυτοῦ καθ' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων, θλιβρωτέρον δὲ κατὰ τὴν δευτέραν, ἣτις φαίνεται καὶ ἡ πιθανωτέρα.

Πρὸς γυνῶσιν.

Ὅσοι τῶν ἱερέων δι' οἰουμένην λόγον ἡθελον τυχόν νομίσει ὅτι θὰ ἠδύναυτο νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Ἀμερικῆς ὡς ἐφημέριοι, ἀνάγκη νὰ γνωρίζωσιν ὅτι δὲν δύναυνται νὰ γείνωσι δεκτοὶ οὔτε ὑπὸ τῆς ἐκεῖ ἐκκλησίας, ἀλλ' οὔτε καὶ ὑπὸ τῶν ἀμερικανικῶν ἀρχῶν, ἐὰν δὲν φέρωσιν εἰδικὴν πρόσκλησιν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Ἡ περὶ τούτου πρόνοια

ἐλήφθη οὐ μόνον διὰ λόγους ἐσωτερικῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἐν λόγῳ ἀρχιεπισκοπῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους φιλανθρωπίας χάριν τῶν τούτων τῶν ἐπιχειρουμένων τὴν ἐκείσε μετάβατον ἀμερικανικῶν, διὰ τοὺς ὁποίους οὐδεμία θέσις ἐκεῖ ὑπάρχει ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς σημερινῆς ἐν τῇ τῆς πλουσία χάρει φαικτικῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἢ ἐκ τῆς ὁποίας ἀναγκῆς ἐπληξε τὰς τάξεις καὶ τῶν ἡδη Ἀμερικῆ διακονούντων ἱερέων ἀνεκα αὐτῆς πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἐγκαταλείπουσιν ἡδη ὀριστικῶς τὴν Ἀμερικὴν. Ἐλληνικαὶ κοινότητες, ἔλλοτε συντηρούσαι δύο ναοὺς σήμερον οὐδὲ διὰ τὸν ἕνα ἐπαρκούσαι κατ' ἀκολουθίαν δ' ὁ ἕτερος τῶν ἱερέων τελεῖ ἀναθέσεως, οὐδὲ δύναται ἀλλαγῆναι νὰ τοποθετηθῇ. Νὰ ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν δι' ἑλλειψίν πορτοῦ Ἡδὴ περὶ τοὺς 40 ἱερεῖς διατελοῦσιν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις διαθέσιμοι, ὁ δ' ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' ἀνάγκην θὰ αἰξήθῃ, Περὶ τῶν λυπηρῶν τούτων ἡδη εἰδοποιήθησαν αἱ ἐκασταχοῦ ἐκκλησίαι ἵνα παρέχωσιν ἀπολυτήρια διὰ τοὺς τυχόν εἰς Ἀμερικὴν ἐφιεμένους νὰ ταξειδεύσωσιν, οἱ δὲ παρὰ ταῦτα ὅπως δὴποτε μάλλοντες νὰ ἐπιχειρήσωσιν τὸν μέχρις Ἀμερικῆς πλοῦν, θὰ ἐξανασημασθῶσι νὰ ἐπανακαμφθῶσι διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου χωρὶς νὰ δυνηθῶσι νὰ ἀποβιβασθῶσι. Ταῦτα φέροντες εἰς γυνῶσιν τοῦ κλήρου ἐφιστῶμεν ἐπ' αὐτῶν σοβαρὸν τὴν προσοχὴν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνήλθεν εἰς δύο τακτικὰς συνεδριάξεις κατὰ τὴν λήξασαν ἐξιδουμάδα.

—Παραπεδημένωσιν ἐν Ἀθήναις οἱ Σεβ. Μητροπολίται Μυτιλήνης καὶ Μεσσηνίας.

—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἱεουργοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Ἀθήναις ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, ἐν μέσῳ μεγάλης συρροῆς πλῆθους, ἐν οἷς ἦσαν ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ οἱ πλείστοι τῶν ὑπουργῶν, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων, καθηγηταὶ καὶ ἐπιστήμονες, ἐν τῷ δὲ τοῦ ἱεροῦ βήματος οἱ ὀβασμιώτατοι Κασσανδρείας καὶ Σουφλίου. Μετὰ τὴν τελετὴν ὁμιλήσεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, Πρόεδρος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ εἶτα δὲ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ὡς τακτικὸς πρόεδρος τῆς μεγάλης ἐκκλησιαστικῆς ἀποπερατώσεως ὁμιλήσας ἐπέθεσε διὰ μακρῶν τὴν ἱστορίαν τῆς ἀπὸ ἐτῶν ἀρχαίων καὶ ἐσχάτως περαιωθῆσας ἀνεγέρσεως τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου ναοῦ ἐξάρας τὴν σημασίαν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει Ἀθηνῶν καὶ ἀνακηρύξας μεγάλους ἐνεργείας τοὺς συνδραμόντας ἐν αὐτῇ. Μετὰ τούτου ὁμιλήσεν ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων παραστήσας τὴν συμβολὴν τοῦ δήμου εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀνεγέρσεως καὶ τὴν

προηγουμένου καὶ τοῦ νέου ναοῦ. Ἐν τέλει τῆς ἐπακολουθησάσης ἱερᾶς λειτουργίας ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐχειροθέτησεν εἰς πρωτοπρεσβύτερον τὸν ἐφημέριον τοῦ ναοῦ Λουκᾶν Παπαναστασίου, εἰς τὸν ζῆλον τοῦ ὁποίου κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται τὸ συντελεσθὲν ἔργον. Ὁ ναὸς ἐστοίχισε μέχρι τοῦδε περὶ τὰ 4.000.000., διὰ τὴν συμπλήρωσιν δὲ αὐτοῦ καὶ διακόσμησιν ἀπαιτοῦνται ἔτι περὶ τὰ 3.000.000. Ἐκ δωρεᾶς τοῦ ἀειμνήστου Μπενάκη ἢ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐβράβευσε σχέδιον τῆς ἀγιογραφικῆς διακοσμῆσεως τοῦ ναοῦ. Ὁ ναὸς ἐκτίσθη κατὰ σχέδιον τοῦ ἀρχιτέκτονος ἀκαδημαϊκοῦ κ. Α. Ὁρλάνδου, τύπου βυζαντινοῦ ναοῦ, ἀναμφιβόλως δὲ ὁ νέος ναὸς τοῦ ἁγ. Διονυσίου μετὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ διακόσμησιν θ' ἀποτελέσῃ ἐν τῶν μεγαλοπρεπεστέρων μνημείων τῶν Ἀθηνῶν.

—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὥρ. 11 1) 2 π.μ. ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος σεμνὴ ἐτελέσθη ἑορτὴ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων Πειραιῶς, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, πολλῶν γονέων καὶ ἄλλων εὐσεβῶν ἀκροατῶν. Ὁ Ἱεροδ. Χριστοφ. Παπουτσόπουλος ἐξέθηκε τὴν κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος ἐργασίαν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, δύο κατωτέρων καὶ ἐνὸς ἀνωτέρου, εἰς ἃ ἐνεγράφησαν 670 μαθηταί, ἐδίδαξαν δὲ τρεῖς θεολόγοι, περιέγραψε τὴν καθόλου πνευματικὴν κίνησιν τῶν σχολείων καὶ τ' ἀποτελέσματα τῆς διδασκαλίας ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ὁ δὲ κ. Παναγιωτόπουλος ἀνεκοίνωσε τ' ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος «ἡ προσωπικότης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ». Εἰς τοὺς διακριθέντας ἀπενεμήθησαν διάφορα βραβεῖα. Οἱ μαθηταὶ ἀπήγγειλαν θρησκευτικὰ ποιήματα καὶ ἱερὰ ᾠδα, ὁ δὲ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐν βαθεῖα συγκινήσει ἐξῆρε τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, ἐπήνεσε τοὺς θεολόγους τῆς «Ζωῆς» διὰ τὸν ζῆλον αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἰδιαιτέρως ἐτόνισε τὴν παρακολούθησιν τοῦ ἔργου τῶν σχολείων καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ζῶηρον ἐνδιαφέρον τῶν γονέων, οἵτινες πολυπληθεῖς εὐρίσκοντο ἐν τῷ ναῷ.

—Ἀνεκοινώθη πρὸς τὰ Τοπικὰ Συμβούλια τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. (ὅτι. 1ον) Ἡ ἐπένδυσις τῶν χρημάτων τῶν μονῶν θέλει ἐνεργεῖται ἅμα ὡς συγκεντροῦνται οσοβαρὰ ποσά. 2ον) Τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν τοκομεριδίων ἐνεργεῖ ἢ Τράπεζα οἰκοθεν πιστώνουσα τὸν λ)σμὸν προσόδων οἰκείων μονῶν. 3ον) Τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν κληρουμένων χρεωγράφων ἐνεργεῖ ἐπίσης οἰκοθεν ἢ Τράπεζα πιστώνουσα τὸν λ)μὸν κεφαλαίων οἰκείων μονῶν.

—Παρεκλήθησαν τὰ τοπικὰ συμβούλια τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ὅπως εἰς τὰς διαβιβαζομένας μηνιαίας ἀπολογιστικὰς καταστάσεις ἰ. μονῶν ἀναγράφωσι λεπτομερῶς τὴν προέλευσιν τῶν ἐσόδων (δηλαδὴ ἐὰν πρόκειται περὶ μισθώματος ν' ἀναγραφῆ τὸ ὄνομα τοῦ μισθωτοῦ, τὸ μισθωτικὸν ἔτος, τὸ μίσθιον καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ σχετικοῦ συμβολαίου, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ τοκομεριδίων ν' ἀναγραφῆ τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν χρεωγράφων). Ἐπίσης ὅπως εἰς τὸ μέρος Β'. «Ἐξοδα ἀναγράψωσιν τὴν διάθεσιν κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τῶν ἀναλαμβάνομένων ποσῶν καὶ οὐχία παγίαν προ-

καταβολὴν κ. λ. π.

—Ὁμοίως παρεκλήθησαν τὰ τοπικὰ συμβούλια Ο.Δ.Ε.Π. ὅπως δίδωσι τὰς καταλλήλους ὁδηγίας πρὸς τοὺς δημοσίους ταμίας ἵνα εἰσπράττωσι καὶ τὸν τόκον ὑπεοημερίας διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐνεργουμένας διοικητικὰς εἰσπράξεις.

—Διὰ Π. Διατάγματος ὁ συνοικισμὸς τοῦ Ἐντεν Παλ. Φαλήρου ἀπετέλεσεν ἰδιαν ἐνορίαν μετὰ ἐνορ. ναοῦ τοῦ τῆς Κοιμῆς. τῆς Θεοτόκου.

—Ὡσαύτως ὁ συνοικισμὸς Ἐλευσῆς τῆς Ἱ. Μητροπολεως Πέλλης ἀποσπώμενος τῆς ἐνορίας Νέας Χαλκηδόνος ἀποτελεῖ ἰδιαν ἐνορίαν.

—Ἐπίσης τὸ χωρίον «Νέα Παλάτια» Ὁρωποῦ ἀποτελεῖ ἰδιαν ἐνορίαν, μετὰ ἐνορ. ναοῦ τῆς Κοιμῆσεως τῆς Θεοτόκου.

—Διὰ Δ)τος ἐν τῇ συνοικίᾳ Κοίλης τῶν Ἄνω Πετραλώνων Ἀθηνῶν ἰδρύεται ἐνοριακὸς ναὸς ὁ τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου

—Διὰ Δ)τος συγχωνεύονται αἱ ἐξῆς μοναί: α'.) αἱ κατὰ τὴν Ἱ. Μητροπολιν Λευκάδος ἰ. μοναί 1) ἁγ. Ἰωάννου, 2) ἁγ. Γεωργίου, 3) Κοκκίνης Ἐκκλησίας καὶ 4) τῶν Ἀσωμάτων συγχωνεύονται εἰς τὴν ἰ. μονὴν Φανερωμένης καὶ ὅτι ἀναγνωρίζεται ὡς διατηρουμένη μονὴ ἢ ἐν Ἰθάκῃ ἰ. μονὴ τῶν Καθαρῶν. β'. Αἱ κατὰ τὴν ἰ. μητροπολιν Ἰωαννίνων ἀναγνωρίζονται εἰς ἑπτὰ διατηρουμένας, τῶν λοιπῶν συγχωνευομένων εἰς τὰς διατηρητέας κατὰ τὸν ἐν τῷ ἔγγραφῳ πίνακα. γ'.) Αἱ κατὰ τὴν μητροπολιν Φλωρίνης ἰ. μοναί 1) ἁγ. Ἀχιλλίου, 2) τῶν Ταξιαρχῶν καὶ 3) τοῦ ἁγ. Χαλαμπους συγχωνεύονται εἰς τὴν ἰ. μονὴν Κλαδορράχης. δ'.) Αἱ κατὰ τὴν ἰ. μητροπολιν Σισανίου ἰ. μοναὶ συγχωνεύονται: εἰς τὴν μονὴν τῆς Κοιμῆσεως τῆς Θεοτόκου Τσαρουσίου αἱ ἰ. μοναί 1) τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, 2) τῆς ἁγ. Παρασκευῆς, 3) τῆς Κοιμῆσεως τῆς Θεοτόκου Σισανίου, εἰς δὲ τὴν ἰ. μονὴν ἁγ. Τριάδος Πενταλόφου 1) ἢ ἰ. μονὴ τῶν Εἰσοδίων Θεοτόκου καὶ 2) ἢ τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου.

—Ἡ Ἱ. Δ. Σύνοδος ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς ὅπως συστηματοποιηθῆ κατὰ τὰς ἐνδείξεις τῆς ἐπιστημονικῆς κατηχητικῆς ὁ ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀναπτυσσόμενος καὶ παρ' ἡμῖν θεσμὸς τοῦ κατηχ. σχολείου ἐνεκρίνεν ὅπως συσταθῆ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κατηχητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου, Γρηγορίου Παπαμιχαήλ, Παναγ. Μπρατσιώτου, τοῦ αἰδεσιμ. Ἀγγέλου Νησιώτου καὶ τῶν κ. κ. Π. Τρεμπέλλα, Γκιτάκου καὶ Πετρούνια πρὸς μελέτην πάντων τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ κατηχ. σχολεῖον προβλημάτων ὥστε νὰ συγκροτηθῆ ἐνιαλὸν προτυπον πρὸς τὸ ὁποῖον νὰ προσαρμοσθῶσι τὰ παρ' ἡμῖν κατηχ. σχολεῖα. Ἡ ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα χθὲς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, τῇ προτάσει τῆς Α. Μ. ἐξέλεξεν ἀντιπρόεδρον μὲν αὐτῆς τὸν κατηχ. κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, γραμματεᾶ δὲ τὸν κ. Πετρούνιαν, μετὰ διεξοδικὴν δὲ προκαταρκτικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ὅλου ζητήματος παρεκλήθη ὁ κ. Ἀλιβιζάτος ὅπως ἐν τῇ ἐπιούσῃ συνεδρίᾳ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἀνταλλαγείων σκέψεων εἰσηγηθῆ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

— Τῇ 11 π. μ. τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐν τῷ βυζαντινῷ μουσεῖῳ ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίμια αὐτοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου περιστοιχομένου ὑπὸ μελῶν τῆς ἱ. συνόδου, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γ. Παπανδρέου, μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀκαδημαϊκῶν καὶ ἄλλης ἐπιλέκτου ὁμηγύρεως ἐκ τοῦ κόσμου τῶν γραμμάτων. Μετὰ τὸν ἀγιασμὸν τελεσθέντα χυροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ διευθυντῆς τοῦ μουσείου καθηγ. κ. Γ. Σωτηρίου ἀνέπτυξε τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν σημασίαν αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ δ' ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐτόνισε τὴν ἀποστολὴν τοῦ μουσείου ὡς ἐπιστημονικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ καθιδρύματος.

— Τῇ 27 παρελθόντος Μαΐου, Κυριακῇ, ἐόρτασαν τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα τῆς πόλεως Καλαμῶν τὴν ἐτήσιον αὐτῶν ἐορτὴν ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1930—1931. Τὴν 3 μ.μ. ἐσήμαναν οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν καλοῦντες τοὺς μαθητὰς εἰς τοὺς ἱ. ναοὺς, ἔνθα ἐδιδάσκοντο τὰ κατηχητικὰ μαθήματα, ἐκείθεν δὲ ἐν σώματι συνήλθον εἰς τὴν πρὸ τῆς ἱ. μητροπόλεως εὐρύχωρον πλατεῖαν, ἣτις εἶχεν ὀρισθῆ ὡς σημεῖον συγκεντρώσεως. Τὴν 4ην ὥραν ἀκριβῶς μετὰ τὴν συγκεντρώσιν τῶν μαθητῶν ἤρχισεν ἡ ἐκκίνησις ἡγουμένων τῶν σαλπικτῶν καὶ τυμπανοκρουστῶν ἐκ τῶν τροφίμων τοῦ ἐνταῦτα Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἀρρένων καὶ διὰ τῆς κεντρικωτέρας ἀρτηρίας τῆς πόλεως, τῇ συνοδείᾳ τῶν κατηχητῶν ἱερέων, κατέληξαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Λαϊκῆς Σχολῆς. Μετ' ὀλίγον κατέφθασε καὶ ὁ σεβ. Μητροπολίτης καὶ ὑπὸ τὰς εὐλογίας αὐτοῦ ἤρξατο ἡ ἐορτὴ, ψαλλομένων τοῦ «εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα», «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ «Ἐὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν». Μετὰ τοῦτο ὁ ἀρχαιότερος τῶν κατηχητῶν ἱερέων ἐξ ὀνόματος τῶν λοιπῶν ἀνέγνω τὴν ἐκθεσιν τῶν πεπραγμένων ἐν τοῖς σχολείοις κατὰ τὸ λήξαν σχολικὸν ἔτος, καθ' ἣν ἐφοίτησαν ἐν ὄλῳ 750 μαθηταί, ἐξ ὧν 400 θήλεις καὶ 350 ἄρρενες, διδάχθεισα δὲ ὕλη ἦτο εὐρεία ἀνάπτυξις τοῦ πρώτου ἀρθρου τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως περὶ Θεοῦ καὶ τῶν ἰδιοτήτων αὐτοῦ, καθὼς καὶ ὀλίγα τιὰ περὶ τῶν πρὸς τοὺς γονεῖς καθηκόντων. Ἐξετέθη ἀναλυτικῶς ἡ μέθοδος τῆς ὅλης κατηχητικῆς διδασκαλίας, προσετέθη δὲ καὶ ὅτι κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων ὁμιλοῦντες τῶν κατηχητικῶν σχολείων με ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἱερέα κατηχητὴν ἐξήλθον καὶ ἔφραλον τὰ κάλλανδα, τὸ δὲ ἐκ τούτων εἰσπραχθέν ποσὸν ἐκ 17.000 περίπου δραχμῶν, διενεμήθη εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεως, καὶ ὅτι πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μαθητῶν διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην ἔκοψαν τὴν πῆτταν μετὰ τῶν μαθητῶν κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγ. Βασιλείου ἐν μέσῳ ξωηροῦ ἐνθουσιασμοῦ. Εἶτα λαβόντων λόγον ὁ σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του πρὸς τοὺς κατηχητὰς διὰ τὸ ἔργον των, ἐξῆρε τὸν ὑψηλὸν μορφωτικὸν σκοπὸν ὃν ἐπιδιώκει τὸ κατηχητικὸν σχολεῖον, ὑπέδειξε ὅτι ἐν ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων καθηκόντων τοῦ ἐφημερίου εἶνε τὸ κατηχητικὸν ἔργον καί, τέλος, προέτρψε τοὺς ἐν τῇ σχολῇ παρευρισκομένους γονεῖς ὅπως μὴ παραμελῶσι τὴν ἐγγραφὴν τῶν τέκνων των εἰς τὰ

κατηχητικὰ σχολεῖα. Μετὰ τὸν λόγον τῆς Α. Σ. ὁ ἱεροκέρυξ τῆς μητροπόλεως προέβη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν μαθητῶν ἐπὶ τῆς διδαχθείσης ὕλης, μετ' ἣν ἀπαγγέθησαν ὑπ' αὐτῶν διάφορα ποιήματα ἠθικοθρησκευτικὰ καὶ ἐψάλησαν κατάλληλοι ἐκκλησιαστικοὶ ὕμνοι, ἐνθουσιάζοντες τοὺς παρευρισκομένους. μετ' ὃ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν λαβὼν τὸν λόγον, ἠγχαρίστησε δι' ὀλίγων ἐξ ὀνόματος ὄλων τὴν Α. Σ. καθὼς καὶ τοὺς κατηχητὰς ἱερεῖς διὰ τὸ πατρικὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας, ἀπαντῶν δ' ὁ σεβασμιώτατος ἐδέχθη τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν ἐπὶ τὸν ὄρον ὅμως, ὅπως εἰ μαθηταὶ φροντισῶσι νὰ ἐδαρμοῦνται εἰς τὴν ζωὴν των ὅσα ἤκουσαν καὶ ἐδιδάχθησαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Παρεσχέθη πατριαρχικὴ κανονικὴ ἄδεια συστάσεως ρωσικῆς κοινότητος ἐν Κουρίγκα τοῦ γαλλικοῦ Μαρῶκου συνεπειᾶ ἀλήσεως τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων ρώσων ὀρθοδόξων καθ' ὑπόδειξιν τοῦ ἐν Παρισίοις ρώσαν μητροπολίτου Ἐὐλογίου. Ἡ παροικία αὕτη, ἐξαρτωμένη ἐκκλησιαστικῶς ἐκ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, θὰ ἀναφέρηται κανονικῶς πρὸς αὐτὸν διὰ πᾶσαν αὐτῆς θρησκευτικὴν ἀνάγκην.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου δι' ἐγκυκλίον πρὸς τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας τῆς νήσου καθίστα ἡ γνωστὸν, ὅτι συνοδικῆ ἀποφάσει ἡ 1500ῃ ἐπέτειος τῆς Γ' Οἴκουμ. συνόδου θὰ ἐορτασθῆ ἐν τῇ ἑπι πανηγυρικῶς ἐνεκα τῆς ἰδιαιτέρας τῆς συνόδου ἐκείνης σπουδαιότητος διὰ τὴν Κύπρον, διότι εἶνε ἡ κατωχρῶσασα τὸ αὐτοκέφαλον τῆς κυπριακῆς ἐκκλησίας. Ὁ ἐορτασμὸς θὰ γείνη διὰ συνοδικῆς λειτουργίας καὶ μνημοσύνου, διὰ λειτουργίαν καθ' ἅπασαν τὴν νήσον καὶ δι' ἐκδόσεως ἰδίου πανηγυρικοῦ τεύχους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

— Ὁ ἐν Αἰκατεριμπούργι καθεδρικὸς ναὸς μετεβλήθη ὑπὸ τῶν μπολσεβίκων εἰς ἐργαστήριον πρὸς ἐπιδιόρθωσιν καὶ ἀποθήκην αὐτοκινητῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἡδὴ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους πᾶσαι αἱ ἐπαρχιακαὶ ἐκκλησίαι ἀρχαὶ κατήγγελλον πρὸς τὴν ἱ. συνόδου τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διαφόρου καταχρήσεις γνωμῆνας ἐν ταῖς δημοσίαις σχολαῖς ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων εἰς τοὺς ἐκ τῶν μαθητῶν ὀρθοδόξους καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς συμπεριφορὰν τῶν διδασκάλων. Ἡ ἐρευνα, εἰς ἣν προέβη ἡ σύνοδος ἵνα ἔχη ὑπ' ὄψιν αὐτῆς στοιχεῖα πραγματικὰ ἐξ ἐπιμελοῦς ὑπευθύνου ἐρευνῆς, ἐξηκρίβωσε τὰ ἀκόλουθα: ὅτι τινὲς κατόλοι διδάσκαλοι ἐξαναγκάζουν τοὺς ὀρθοδόξοις παιδᾶς νὰ σταυροκοποῦνται κατὰ τὰς προσευχὰς λατινιστί, νὰ ἀπαγγέλλουν πρὸ τῆς ἐνάργεως τῶν μαθημάτων καὶ μετ' αὐτὰ προσευχὰς τῆς ρωμ. ἐκκλησίας καὶ νὰ φοιτῶσιν εἰς κατολικοὺς ναοὺς. Ἐπὶ πλέον διεξάγουν μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων μαθητῶν ρωμαϊκοπολιτικὴν προπαγάνδαν πρὸς προσηλυτισμὸν καὶ καθιερῶν τὰ θρησκευτικὰ των ἀισθήματα καὶ μετ' ἀποστρεφῆς ὁμιλοῦν ἐνώπιόν των περὶ τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας καὶ ἐκκλησίας. Ἐκτὸς τούτων οἱ διδάσκαλοι

οὗτοι καὶ οἱ διευθύνται τῶν σχολείων μειοῦσι κατὰ 50 ο)ο τὰς ὥρας τῶν ὀρθοδόξων θρησκ. μαθημάτων, εἰσηγοῦνται εἰς τοὺς ὀρθοδοξόπαιδας τὴν μὴ παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων τούτων, ἀφαιροῦσι δ' ἐκ τῶν προγραμμάτων τὰ συμπληρωματικά διὰ τὰς ἀνωτέρας τῶν ὀρθοδόξων τάξεις θρησκευτικά μαθήματα. Ταῦτα καταγγείλας ὁ πρωθιεράρχης τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας μακαρ. Διονύσιος παρεκάλεσε τὸν ὑπουργὸν τῆς παιδείας ὅπως ληφθῶσι τὰ κατάλληλα μέτρα, ὅπως δὲ ἀπελύθη σχετικῆ ἐγκύκλιος ὑπουργικῆ ἀπαγορεύουσα τὰς ἐκτροπὰς ταύτας, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ σύνοδος ἔσχε πληροφορίας περὶ τῆς συνεχίσεως αὐτῶν, ἡναγκάσθη νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς συστάσεις τῆς, ἐπικαλουμένη τὰς συνταγματικὰς διατάξεις τῆς ἐπικρατείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΗΣ

Ἀπαντῶσα εἰς τὴν ἐπίθεσιν τοῦ πάπα κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ προστενταντισμοῦ ἀσκουμένης, ὡς ἰσχυρίσθη, προπαγάνδας ἐν Ἰταλίᾳ ἡ φασιστικὴ ἐφημερὶς «Il regime fasista» ἐν ἄρθρῳ ἀνέπτυξεν ὅτι ἐν τῷ Ἰταλικῷ κράτει κατὰ τοὺς κειμένους νόμους εἶνε ἐλευθέρα ἡ περὶ θρησκευτικῶν ζητημάτων συζήτησις. Τὸ φασιστικὸν κράτος, ἀναγορίζον εἰς πάντα τὸ δικαίωμα τοῦ πρεσβεῦειν τὴν θρησκείαν τὴν ὅποιαν κρίνει ἀληθῆ, δὲν εἶνε κράτος μεσαιωνικόν, ἀλλὰ πολιτισμένον. Ἐκ τῆς ἐλευθερίας ταύτης τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως προκύπτει ὅτι ἕκαστος ἔχει δικαίωμα καὶ νὰ διαδίδῃ τὰς θρησκευτικὰς του πεποιθήσεις. Διὰ τοῦτο ἡ εἰρημένη ἐφημερὶς συμβουλεύει τὸν πάπαν καὶ τὸν κλήρον νὰ παύσουν νὰ ἐπικαλοῦνται καὶ νὰ προκαλοῦν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κράτους εἰς τοιαῦτα ζητήματα, νὰ χρησιμοποιοῦσι δὲ τὸ μόνον ἐπιτρεπόμενον ὑπὸ τῆς σημερινῆς ἐποχῆς μέσον, ἦτοι τὴν ἐλευθερίαν συζήτησιν, καθ' οἷον τρόπον χρησιμοποιοεῖται αὕτη ὑπὸ τοῦ κατολικοισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γερμανίας, ὅπου δὲν ἐπικαλοῦνται τὴν κρατικὴν κηδεμονείαν.

ΣΟΥΗΔΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Πρὸ ἔτους περίπου μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἐνώσεως τῆς Στοκχόλμης προέτεινε εἰς αὐτὴν ὅπως γείνη πρότασις πρὸς τὴν ραδιοφωνικὴν σουηδικὴν ἐταιρείαν περὶ εἰσαγωγῆς τῶν ἐθνικῶν ἱερουργιῶν εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ραδιοφωνίας. Ἐξομαλισθεισῶν δὲ τῶν ἀρχικῶν δυσχερειῶν ἡ ἐταιρεία ἐδέχθη ἀφοῦ ἐπέσθη περὶ τῶν καλῶν τῆς σχετικῆς ραδιοφωνίας ἀποτελεσμάτων ἐν ἄλλαις χώραις. Οὕτω ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Σεπτεμβρίου ἡ καθημερινὴ ἱερουργία ἀποτελεῖται ἐξ ἁσμάτων καὶ ἐνὸς κηρύγματος διαρκείας 5—7 λεπτῶν, γινόμενου ἐκ περιτροπῆς ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων σουηδικῶν ἐκκλησιῶν. Καθ' ἑκάστην Τρίτην τὸ κήρυγμα ἀπευθύνεται εἰδικῶς πρὸς τοὺς ἔραστὰς τῆς ἀθλητικῆς καὶ τὴν νεολαίαν ἐν γένει, τῆς Πέμπτης τὸ κήρυγμα ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τὰς νοσοκόμους, καὶ τὸ τοῦ Σαββάτου πρὸς τὸν μαθητικὸν κόσμον. Καίτοι δὲ τὸ ἐγχείρημα εἶχε τὸ κατ' ἀρχὰς τὸν χαρακτήρα ἀπλῆς ἀποπειράς, ἐν τούτοις αἱ πρὸς τὴν ραδιοφωνικὴν ἐταιρείαν πολυἀριθμοὶ εὐχαριστήριοι ἐπιστολαὶ ἔπεισαν αὐτὴν ὅπως εἰσαγάγῃ ὀριστικῶς εἰς τὸ πρόγραμμά της καὶ τοῦτον

τὸν κλάδον. *Εὐχαριστίας ἐξέφρασαν καὶ οἱ ἐν Νορβηγίᾳ, Δανίᾳ, Λεττωνίᾳ καὶ Φιλλανδίᾳ ἀκροαταί.*

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ κινεζικὴ κυβέρνησις παρασκευάζει νομοσχέδιον περὶ τοῦ γάμου ἐπιφέρον σημαντικὰς βελτιώσεις εἰς τὸ γαμικὸν ἐν Κίνα καθεστῶς. Ὁ νέος νόμος θεσπίζει ἰσότητα δικαιωμάτων τῶν συζύγων καὶ ἀπαγορεύει τὴν ἐξώγαμον συμβίωσιν, ἥτις τόσον ἡνῶει τὴν πολυγαμίαν. Σημειοῦται, ὅτι ἐν περιπτώσει ψηφίσεως τοῦ ἐν λόγῳ νόμου ὁ Χριστιανισμὸς θὰ διευκολυνθῆ τὰ μάλιστα ἐν Κίνα καθ' ὅσον ἡ πολυγαμία ἀπετέλεσε καὶ ἀλλαχοῦ ἐν τῶν κυριωτέρων καλυμμάτων τῆς διαδόσεως αὐτοῦ.

— Μεταξὺ τῶν ἀγγλικανῶν κύκλων ἐν Λονδίῳ καὶ τῶν ρωμαϊκῶν τοῦ Βατικανοῦ ἀπὸ πολλοῦ ἐκδηλοῦνται ἀνησυχία ὡς πρὸς τὴν τύχην τῶν ἐν Ἰράκ χριστιανῶν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀγγλικῆς ἐντολῆς, ἥτις θὰ ἐπέλθῃ μετὰ διετίαν καὶ μεθ' ἣν τὸ Ἰράκ θὰ κηρυχθῆ ἄνεξάρτητον κράτος. Καὶ τὸ μὲν βασιλεῖον τοῦ Φαῦσάλ θὰ ἀποτελέσῃ μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἄλλ' ὁποῖον θὰ ἦνε τὸ μέλλον τῶν ἐν αὐτῷ χριστιανῶν, Ἀσσυρίων κατὰ πλειονότητα, οἵτινες ζῶσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ μουσουλμανικοῦ τούτου κράτους καὶ ἀνέρχονται εἰς 200.000. Οἱ ἐν τῷ Βατικανῷ εἶνε ἀνήσυχτοι διὰ τοὺς ἐν Μεσοποταμίᾳ ὁπαδοὺς τοῦ δυτικοῦ δόγματος. Οἱ συναπτόμενοι ὑπ' αὐτῶν γάμοι θεωροῦνται ἄκυροι, ἢ ἐν τοῖς δικαστηρίοις μαρτυρία τῶν λογίζεσθαι ἑστερημένη πάσης ἀξίας, οἱ δὲ κατ' αὐτῶν διωγμοὶ τῶν μουσουλμάνων ἀπομένουσιν ἀτιμώρητοι. Ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις τῆς Βαγδάτης οὐ μόνον δὲν ἐμποδίζει τὰς καταδιώξεις ταύτας, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ ὑποκινεῖ αὐτὰς ἐρεθίζουσα τοὺς κούρδους σείχας ἐναντίον τῶν χριστιανῶν. Ὁ νεστοριανὸς πατριάρχης εἶχεν ὑποβάλλει εἰς τὸν ἄγγλον ἀρμοστήν κατάλογον 79 χριστιανῶν τοῦ ποιμνίου του σφαγιασθέντων ὑπὸ τῶν διωκτῶν, καὶ ἄλλα δ' ἐγκλήματα διεπράχθησαν κατὰ τῶν χριστιανῶν. Πρὸ τῆς ἐπιδεινώσεως τῆς καταστάσεως μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ἄγγλων ἐκ τοῦ Ἰράκ ὁ ρωμαϊκὸς τύπος εἰσηγεῖται τὸν παρὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν σχηματισμὸν ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν, ἐπὶ τόπου, τῶν κινδύνων τῶν χριστιανῶν, ἢ τὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκσίνην δημιουργίαν συνθηκῶν παρεχουσῶν ἐγγυήσεις ἐπαρκεῖς πρὸς ἀκίνδυνον διαβίωσιν τῶν χριστιανῶν τοῦ Ἰράκ.

— Ἐφέτος συνῆλθεν ἐν Μάντσεστερ περὶ τὰ μέσα Φεβρουαρίου ἡ ὀγδὴ γενικὴ συνέλευσις τοῦ κλάδου ἐκείνου τῆς Ἱεραποστολῆς ὅστις διεξάγει τὸ ἔργον τοῦ εὐαγγελισμοῦ διὰ φωτεινῶν σημάτων καὶ διαφημίσεων, ὅπερ ἦρξαστο σημειοῦν μεγάλας προόδους. Χρησιμοποιοῦνται δὴλα δὴ φωτεινὰ διαφημίσεις διαφόρων εὐαγγελικῶν χωρίων εἰς τὰς μεγάλας ὁδοὺς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν.

— Ὁ John Bromilow Holt, ἀρχισιδηρουργός, ἐσχάτως ἀποθανὼν ἐν Heywood, μικρᾷ πόλει τῆς Lancashire, ἐκκληροδότησε τὴν ἐκ 200,000 ἀγγλ. λιρῶν περιουσίαν του (75,000,000 δραχμῶν) εἰς τὸν Στρατὸν τῆς Σωτηρίας.

— Νεώτεροι στατιστικαὶ ἐμφανίζουσιν ὅσημέραι μειούμενον τὸ ἀριθμὸν τῶν γεννήσεων ἐν Γερμανίᾳ. Ἐπὶ 1000 κατοίκων τὸ ποσοστὸν τῶν γεννήσεων δσημείωσε τὰς ἐξῆς διακυμάνσεις κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν: 1900 35,6 ο)ο, 1903 27,5 ο)ο, 1923 21 ο)ο καὶ 1928 18,6 ο)ο. Δευτέρω ἔρχεται ἡ Ἀγγλία καὶ τρίτον τὸ Βέλγιον.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Έθνικον και Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον: Κρίσις Μαυρογιαννείου κληροδοτήματος, άναγνωσθείσα τη 13 Φεβρουαρίου 1931 εν τη αίθούση των τελετών του Πανεπιστημίου. Άθήναι 1931.

Γ. Συκουτρή, ύφηγητοϋ του Πανεπιστημίου Άθηνών, Φιλολογία και Ζωή. Άθήναι 1931.—Το περιεχόμενον του βιβλίου άποτελει το έναρκτηριον πανεπιστημιακόν προς τους φοιτητάς μάθημα του άρει διορισθέντος ύφηγητοϋ της Φιλολογικής Σχολής κ. Συκουτρή. Έν αυτω ό σ. πραγματευόμενος περι της σημασίας της φιλολογίας διά την σύγχρονον πνευματικήν ζωήν, αναπτύσσει εις τί συνίσταται ή διά της φιλολογίας γινόμενη έρμηνεία των ιστορικών εκδηλώσεων της ζωής, καθορίζων δε τά τρία στάδια της έρμηνείας, ήτοι το επιστημονικόν, το καλλιτεχνικόν και το ανθρωπιστικόν, αναλύει έκαστον αυτών ίνα άποδείξη πως ή φιλολογία, ένφ φαινομενικώς έμφανίζεται ως διαρκής παρελθοντολογία, κεργάζεται, όπως κάθε ζωντανή επιστήμη, κυρίως διά την κατανόησιν του

παρόντος, διά την δημιουργίαν του μέλλοντος».

Μιχαήλ Δ Βελονάκη, καθηγητοϋ της Ιστορίας εν τω Πανεπιστημίω. Πανηγυρικώς επί τη 25 Μαρτίου 1931 επί τη λήξει των έορτών της Έκατονταετηρίδος της έθνικής παλιγγενεσίας εηθείς εν τη μεγάλη αίθούση των τελετών του Πανεπιστημίου. Άθήναι 1931.

Έξεδόθη και έλληνιστι ή υπό τον τίτλον «Casti conubii» έκχατως άπολυθείσα «έγκυκλίος έπιστολή της Α. Αγιότητος Πάπα Πίου του ΙΑ' περι χριστιανικού γάμου». Άθήναι 1931 (σελ. 42). Τα επί μερους κεφάλαια της Έγκυκλίου έχουσι ούτω: Φύσις και άξία του γάμου· τά ευεργετήματα του γάμου· το μυστήριον του γάμου· αί άντιτιθέμεναι εις τον χριστ. γάμον πλάται και κακίαι· τά ως προς τά τέκνα άμωσθηματα των γονέων· πλάται κατά της συζυγ. πίστεως και κατά του μυστηρίου του γάμου· θεωρηματικά προς άποκατάστασιν της αγιότητος του χριστιανικού γάμου· μέτρα κοινωνικά και νομωθετικά υπέρ της οικογενείας· συνδρομή άναγκαία της Έκκλησίας και του Κράτους υπέρ της οικογενείας.

ΠΡΑΡΤΗΜΑ ΔΗΜΟΠΡΑΞΙΑΙ

159 Το τοπικόν συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π της ίερως μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουρίας, προκηρύσσει ότι τη 31ην Μαΐου έ. έ. ήμέραν Κυριακήν και ώραν 10—12 μ.μ. εκτίθεται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν εν Ασωνίδω και εν τω συνήθει τόπω των δημοπρασιών ένώπιον έπιτροπής άποτελουμένης εκ του άρμοδίου ειρηνοδίκου, του άντιπροσώπου της μονής Καρυάς και του άντιπροσώπου της έθνικής τραπέζης ή εκποίησης 20 τράγων, έξήκοντα αίγων και τριάκοντα κατσικιών της μησθείσης μονής Καρυάς υπό τους κάτωθι όρους: 1) Ό πλειοδοτών ύφείλει νά καταβάλη τον 1)10 της άξιας ως έγγυήσιν και νά προσάγυγη έγγυητήν. 2) Τά πρακτικά της δημοπρασίας ύπόκεινται εις την έγκρισιν του τοπικού Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. 3) Άμα τη κοινοποιήσει της έγκρίσεως ύφείλει ό πλειοδότης νά παραλάβη τους τράγους, αίγας και κατσικία καταβάλλον τον ύπόλοιπον του τιμήματος. 4) Τά εκποιούμενα θα εδρίσκωνται κχωρισμένα εκ του ποιμνίου, πέντε ήμέρας πρό της δημοπρασίας και δύνανται τις νά προσέλθη νά τά ίδη. 5) Πρώτη προσφορά όρίζεται δι' έκαστον τράγον δρχμ. διακοσία (200), έκάστην αίγα (150), έκαστον κατσικιον δρ. τεσσαράκοντα (40). 6) Γενικώς άπαντα τά έξεδα της δημοπρασίας βαρύνουν έξόλοκληρου τον άγοραστήν. Έν Τριπόλει τη 29]4]31. Άποφάσει Τ. Σ. Ο.Δ.Ε.Π. Ό Πρόεδρος.

160 Το τοπικόν Συμβούλιον του Ο.Δ.Ε.Π. Δημητριάδος προκηρύττει ότι δυνάμει του Νόμου 4684 περί διαχειρίσεως της εκκλησιαστικής και μοναστηριακής περιουσίας, εκτίθεται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν ή εκποίησης 15 κριών και 10 προβατινών ως και ή κόπρος των στανοτσιών των λειβαδίων Κελέρια και Νηές της ι. μονής Ξενιάς κατά τά γνωστά αυτών όρια και συμφώνως προς τους όρους συγγραφής ύποχρεώσεων ής αντίγραφα κατατεθήσονται εν τω γραφείω του εν Βόλω και Άλμυρώ ύποκ)τος της έθνικής τραπέζης και τω γραφείω του ειρηνοδίκου Βόλου και Άλμυρού. Η δημοπρασία ένσργηθήσεται εν Βόλω και Άλμυρώ τη 31 Μαΐου 1931 ήμέρα Κυριακή εν τω συνήθει τόπω των δημοπρασιών από της 10-12 ώρας της μεσημβρίας ένώπιον του κ. ειρηνοδίκου Βόλου και Άλμυρού ή νομίμου αυτου άνακληρατου, άντιπροσώπου του εν Βόλω και Άλμυρω ύποκ)τος της Έθνικής τραπέζης και άντιπροσώπου τη ίερως μονής Ξενιάς. Ός πρώτη προσφορά όρίζεται το ποσόν δραχμών 250 δι' έκαστον κριόν, 125 έκάστην προβατινάν, 2500 διά την κόπρον του λειβαδίου Νηές και ίδου του λειβαδίου Κελέρια. Ίνα γίνη τις δεκτός εις τον προκειμένον διαγωνισμόν δεόν νά παρουσιάση έπόδειξιν ότι κατέβαλε δι' έγγυοδοσίαν της παρούσης μισθώσεως εις τό εν Βόλω και Άλμυρώ ύποκ)μα της έθνικής τραπέζης, ή νά καταθέση εις τους διανεργούντας την δημοπρασίαν ποσόν ίσον προς τό 1/5 του έτησιου μισθώματος, άλλως είναι άπαράδεκτος, ως άπαράδεκτος τυγχάνει και πάσα δι' άναφοράς

προσφορά άνευ έγγυοδοσίας. Η παρούσα τοιχοκλήθητά εν τω γραφείω της Κοινότητος και τοις ίεροίς νασίς Βόλου Άλμυρού Σούρης, δημοσιευθήτω δε και διά του εν Άθηναις εκδιδόμενου δελτίου της Έκκλησίας. Έν Βόλω τη 22 Μαΐου 1931 ό Πρόεδρος: † Ό Δημητριάδος Γερμανός

161 Το εν Σπάρτη τοπικόν Συμβούλιον του οργανισμοϋ διοικήσεως της εκκλησιαστικής και μοναστηριακής περιουσίας Ο.Δ.Ε.Π. διακηρύττει ότι την δεκάτην τετάρτην 14ην Ιουνίου 1931 εκτος ήμέραν Κυριακήν και ώραν 10-12 π.μ. εν Σπάρτη και έξωθεν του συμβολαιογραφείου κ. Ίωάννου. Σ. Κατσίχτη, ένώπιον άντιπροσώπου του ό)τος της έθνικής τραπέζης της Ελλάδος, του ειρηνοδίκου Σπάρτης και άντιπροσώπου της μονής, εκτίθεται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν α) ή εκποίησης ύγδοήκοντα (80) κυβικών μέτρων στρογγύλης ξυλείας εκ των εις θέσιν Σταματjρα δάσους της Μονής Αγίων 40 μαρτύρων με πρώτην προσφοράν δι' έκαστον κυβικών μέτρον δρχ. 90 και β) ή εκποίησης τεσσαράκοντα (40) αίγων άνηκόντων εις την ως άνω μονήν και εδρισκομένων προς φύλαξιν παρά τω κτηνοτρόφω Γεωργ. Ψαλλίδα με πρώτην προσφοράν δι' έκάστην δραχμιάς 150 και συμφώνως προς τους όρους ταύταριθμων ήμων διακηρύξεων ών οι έπιθυμούντες δύνανται νά λάβωσι γνώσιν παρά τω συμβολαιογράφω Σπάρτης κ. Ίωάν. Σ. Κατσίχτη. Άπαντα τά έξεδα δημοπρασιών, δημοσιεύσεων, συμβολαίου, κηρυκτικών κ.λ.κ. βαρύνουσι τον τελευταίον πλειοδότην. Έν Σπάρτη τη 16 Μαΐου 1931 ό Πρόεδρος του τοπικού Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. † ό Μοναρχίας και Λακεδαιμονος Γερμανός

ΔΕΛΤΙΟΝ "ΕΚΚΛΗΣΙΑ,"
ΑΡΧΙΕΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητής του Πανεπιστημίου
ΟΡΟΙ ΕΥΝΑΡΜΟΝΩΝ
ΕΙΣΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 80, ΕΣΕΤ. ΦΡ. 80, ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 8
ΠΟΝΟΝ ΚΑΙ ΚΑΘΗ ΕΠΑΡΜΙΑΚΩΝ ΠΡΑΓΕΥΘΗΣΩΝ ΔΡΧ. 100
ΚΑΘΗ ΙΩΡΙΑΝ ΔΡΧ. 60, ΕΤΕΡΩΝ ΕΙΣΤΕΡΙΚΩΝ ΔΡΧ. 80
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΗΝΟΥΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Δι' έμβάσματα και διεκπεραίωσιν: Γραφ. Δ.Ι. Συνόδοϋ
Διά την Σύνταξιν: Μοσχονησίων 12α

Τύποις «Φοίνικος» Όδός Σταδίου 44, — Άθήναι